

▼ **aquest país**

Barcelona: el gran repte de la CUP

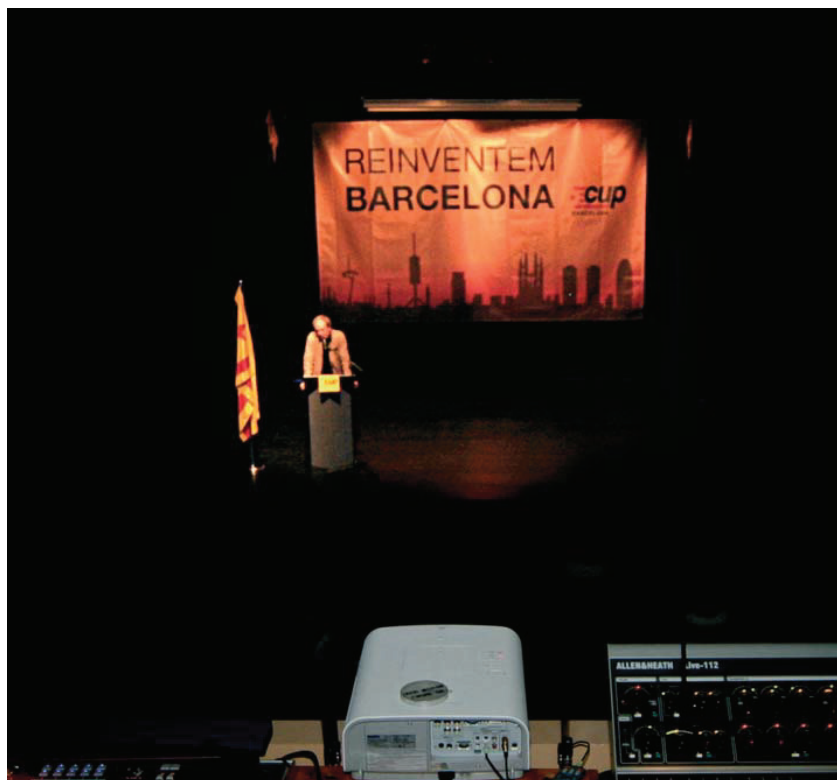
Entre la utopia i l'

La Candidatura d'Unitat Popular vol abordar el repte d'incidir en la vida política de Barcelona. Amb els comicis del 2011 a l'horitzó i en un moment de desencant envers les forces polítiques tradicionals, la CUP pretén plasmar la seva tradició municipalista als barris d'una capital catalana "d'esquena al ciutadà i entregada al poder econòmic".

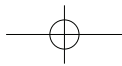
JORDI MOLINA jmolina@canvi16.info

La CUP ha aterrat a Barcelona, territori estrany. Els primers passos les impulsa l'esperança, però alhora les frena la prudència. Barcelona és un monstre si es compara amb Cardedeu, Molins de Rei i Valls, i fins i tot amb Vic i Manresa, municipis on l'esquerra independentista té regidors. Reivindiquen una capital diferent, per a molts utòpica, on el gegant econòmic sucumbeixi a l'economia social, on el turista visiti una ciutat autèntica i no una d'inventada per una classe política "lliurada al capital" i on les persones tinguin veu i vot cada dia, no només cada 4 anys. "Cal que els polítics surtin al carrer i que els veïns entrin a les institucions", ens explica en l'entrevista a continuació el portaveu de la CUP a Barcelona, Xavier Monge, amb un discurs impecable i joventut manifesta.

Amb aquests principis, exposats en un ambiciós decàleg, la CUP pretén incidir en la política de la gran ciutat. I ho fa mantenint la coherència del seu trencador discurs nacional. Subscriuen que que hi ha una altra Barcelona més

“Cal que els polítics surtin al carrer i que els veïns entrin a l'Ajuntament i a les institucions”, explica el portaveu de la CUP a Barcelona, Xavier Monge

l'esperança

enllà del Fòrum, l'Hotel Vela i el col·lapse i aspiren a ocupar un espai social que els partits tradicionals, inclosos ERC i ICV, han deixat cada cop més orfe. "No som l'oposició al Tripartit, ni a CiU, som l'oposició a un sistema en què els partits només es diferencien en matisos o prioritats, però que mantenen inalterable el fons", matisa Laia Alsina, l'altra cap visible de la formació a Barcelona.

Així, si fa un mes era Reagrupament qui presentava la seva candidatura per "regenerar" la política catalana, ara la gran proclama l'abandera la CUP, que vol "revolucionar" la vida pública de la capital del país. A la presentació del dijous 22 octubre a l'Ateneu Barcelonès no hi va faltar la pregunta sobre la possible relació amb el projecte de Joan Carretero i el de la Candidatura d'Unitat Popular. "Reagrupament només té dos eixos, la independència i el que en diuen regeneració democràtica; nosaltres en tenim molts més, en el terreny social, són dos projectes diferents", va explicar aleshores Monge.

Al final del camí els esperen les eleccions del 2011, on la CUP vol repetir els bons resultats dels comicis passats, quan van obtenir regidors en viles i ciutats com ara Vic, Manresa, Berga, Viladomat, Sant Celoni, Mataró, Arenys de Munt, Capellades, Montesquiu, Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú i Sallent. Però Barcelona és una altra guerra, i la seva pri-

mera batalla va tenir lloc només tres dies després de la presentació mediàtica.

"Reinventem Barcelona"

El diumenge 25 d'octubre més de 300 persones van omplir de gom a gom el Centre Artesà Tradicionari, al barri de Gràcia. Amb el lema "reinventar Barcelona", els cupaires van reivindicar una ciutat sense Jordi Hereu com a alcalde i un Ajuntament "obert" a la ciutadania. Volen participació ciutadana "real", sense "operacions de maquillatge", en referència a la consulta sobre la Diagonal. Tal com va deixar clar Monge, la

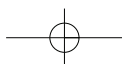
CUP de Barcelona apostarà per un urbanisme i unes ordenances que permetin recuperar "l'ús dels espais públics" i la no privatització dels serveis públics, per bé que "n'hi ha que ja neixen privatitzats, com ara el Bicing, el TramBesòs i el TramBaix".

La representant del Secretariat Nacional, Aina Barahona, va recordar els quatre eixos de la CUP: el dret a decidir i la territorialitat dels Països Catalans; la defensa dels drets i interessos de les classes populars i treballadores; la defensa del territori, i la defensa de la llengua i la cultura catalanes.

Ara les possibilitats passen pel desencant de la gent amb els partits actuals i per aquell sector polititzat de la societat, però desmuntat. L'esquerra independentista farà servir la implicació de les persones que la formen en el teixit social i cultural de la ciutat per guarnir la seva targeta de presentació que aposta per una manera de fer política "transparent i no professionalitzada". ■

Xavier Monge, de 24 anys, és el portaveu de la CUP a Barcelona.

Xavier Monge i Laia Alsina

"L'interès general és un gran consens basat en la mentida"

Portaveus de la CUP de Barcelona

En Xavier Monge té 24 anys i tot just ara està acabant la carrera de dret mentre treballa un bufet d'advocats. La Laia Alsina, de 33, és periodista i ara mateix treballa en un documental sobre memòria històrica. Tots dos són les cares visibles de la CUP a Barcelona

J. M.

Què és més complicat a Barcelona, aprovar un referèndum per la Independència de Catalunya o consolidar un model d'habitatge digne i assequible?

Xavier Monge: Costa de dir, què és més complicat. En la primera qüestió, cal recordar que l'aparell constitucional i els partits polítics existents fan poc pensable una majoria suficient per aprovar una consulta, i pel que fa l'habitatge... què hem de dir. Fa molts anys que manen els mateixos i encara no hem avançat.

Parlem de la primera: 13 de desembre. Referèndum en molts municipis catalans. Per què no a Barcelona? Ens deia l'Oriol Pujol que un referèndum s'ha de fer, per guanyar-lo...

X. M.: Un referèndum s'ha de fer per saber què pensa la gent, i és

això el que fa por a l'Estat espanyol. Una consulta serveix per conèixer una opinió, tan si és que sí com si és que no.

Laia Alsina: Fins ara els referèndums han sorgit de la base social. I si un conjunt d'entitats impulsen un referèndum s'ha de poder aprovar. No han de ser els polítics els qui decideixin què ha de fer la societat, sinó que és la societat qui ha de marcar l'agenda dels polítics.

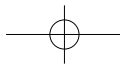
El discurs de les CUP, per una banda s'assimila socialment amb la base del partit d'ICV-EUA i per la branca nacional amb les JERC. Per què és més eficaç una candidatura independent que reforçar el perfil d'uns espais que ja estan ocupats?

X. M.: El gran problema d'aquests partits és que no han fet res diferent dels altres que estan en les institucions. La realitat és que mentre estaven a l'oposició parlaven molt, s'oposaven al transvasament, reclamaven la independència, l'habitatge digne, etc. En canvi, quan els ha

tocat governar s'han oblidat dels moviments socials, de les entitats, els transvasaments sembla que ja no son tan dolents... Nosaltres proposem una alternativa al sistema de partits actual. No som l'oposició al tripartit, ni a Convergència en cap municipi. En qualsevol cas som l'oposició al conjunt de forces que hi ha al consistori, que quan governen les unes o les altres no canvien res, o canvien només detalls, matisos o prioritats, però el fons queda igual. Nosaltres no ens hem de preocupar a escoltar la base, perquè en formem part. El que volem és fer entrar el teixit associatiu a les institucions i donar-hi la volta. Aquesta és la imatge que ens agrada reivindicar: buidar l'Ajuntament per treure'l al carrer i que el carrer entri a l'Ajuntament.

Per tant, cal canviar el sistema.

X. M.: El marc legal espanyol és molt limitat. Per això apostem per la independència, no només per una qüestió cultural, lingüística i

nacional. La independència ha de servir per trencar l'estructura de l'Estat. Si algú es pensa que aconseguirem la democràcia directa, que acabarem amb l'apoltronament de la política existent o que la independència vindrà simplement per un referèndum està molt equivocada. Hauréu de creuar unes línies vermelles que cap partit diu que vol creuar. Nosaltres, sí. Això ens diferencia de la resta.

Quin és el *target* de la CUP?

L. A.: Una de les coses que estem intentant és apropar gent de diferents generacions. Sí que és cert que un perfil que es pot acostar a la CUP és el de gent jove que no vol votar. No som, en cap cas, una organització juvenil.

Un tòpic: "Barcelona és insegura perquè hi ha immigració".

L. A.: Creiem que la inseguretat no s'ha de vincular a la immigració. Visc al Raval i vaig molt tranquil·la pel carrer. Ara, si contínuament ens repeteixen el mateix discurs alarmista al final te'l pots acabar creient. La delinqüència no depèn de la procedència de la gent, i si els nousvinguts gaudissin de drets segurament no hi hauria situacions extremes com ara robatoris o furtus. X. M.: Cal treballar contra la marginalitat i la precarietat. Quan una persona es veu forçada a furta o robar per precarietat extrema la solució no és més policia ni presó, sinó garantir que ningú es trobi en situacions d'exclusió social. El lladre és el que posa la mà a la caixa pública, en canvi ara estem parlant d'una persona que busca una sortida a una situació d'emergència.

Quina és la vostra posició sobre el moviment okupa?

X. M.: Molts de nosaltres fins i tot en venim. El moviment okupa és un exemple de l'esperit de lluita de la capital catalana. Lamentem que es persegueixi l'okupa i, en canvi,

JORDI MOLINA

Quan una persona es veu obligada a furta o robar per precarietat extrema la solució no és més policia ni presó sinó evitar l'exclusió social

no es persegueixi la persona que deixa una vivenda buida.

Barcelona és diversa segons el barri en què es passeja. Us interessa anar a buscar vots en barris alts o hi renunciéu directament?

X. M.: Evidentment no ens vindran a buscar els alts empresaris, ni nosaltres a ells. De fet, el discurs transversal de CiU i del PSC és fals. L'interès general és un gran consens basat en la mentida. A l'hora d'aplicar les lleis els partits no ho fan segons l'interès general, sinó els seus criteris ideològics. Nosaltres tenim molt clar d'on venim i a qui anem a buscar. Venim de moviments socials, de col·lectius de base, de l'esquerra independentista, de l'esquerra anticapitalista. I busquem la majoria de la societat, perquè la majoria de la societat és treballadora i té problemes. I no ens preocupa si hi ha bar-

ris de la ciutat on ens costarà més tenir representació. Volem que els barris es decideixin per ells mateixos, amb independència de la plaça Sant Jaume.

Parlem del 2011. Eleccions. Què fareu?

X. M.: Primer, volem incidir en la política municipal real, i això ho farem independentment de si tenim o no tenim representació política. Segon, volem que els regidors siguin escollits directament. No pot ser que actualment, quan anem a votar, no poguem escollir els nostres regidors de districte i ens remetin a una llista amb un seguit de gent desconeguda i que després una sèrie de persones decideixin qui va a cada districte. I els districtes tenen moltes responsabilitats com per no deixar decidir als ciutadans quines persones prefereixen en aquell càrrec. ■

